

Τῆ Κυριακῇ Α΄ τῶν Νηστειῶν ἐσπέρας.

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ΄ (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέροιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ

τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοιξαντὸς σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Καὶ εὐθύς, ἄνευ στιχολογίας Ψαλτηρίου, οἱ χοροὶ ψάλλουν τὸ Κύριε, ἐκέκραξα· ἀπὸ δὲ τοῦ στίχου Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου... ψάλλονται τὰ τέσσαρα καταनुκτικὰ τοῦ ἤχου, τὰ τρία προσόμοια τοῦ Τριωδίου, τὰ δύο τοῦ Κυρίου Ἰωσήφ, καὶ τὸ ἐν τοῦ κυρίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, καὶ τρία τοῦ Μηναίου. Δόξα, καὶ νῦν, προσόμοιον θεοτοκίον.

Ἦχος Πα φ

Κ^{Πα} υ ρ ι ε ε κ ε ε κ ρ α α α ξ α α π ρ ο ο ς σ ε
 ε ι σ α κ ο υ ο υ σ ο ο ο ν μ ο υ ε ι σ α κ ο υ σ ο ο ο ν μ ο υ
 Κυ υ ρ ι ι ι ε Κυ ρ ι ε ε κ ε ε ε κ ρ α
 ξ α α π ρ ο ο ο ς σ ε ε ι σ α α α α κ ο υ σ ο ο ν
 μ υ π ρ ο ο ο σ χ ε ς τ η φ ω ν η η η τ η η ς δ ε η η η
 σ ε ω ω ω ω ς μ ο υ ε ν τ ω κ ε κ ρ α γ ε ν α ι μ ε
 ε π ρ ο ο ο ς σ ε ε ι σ α κ ο υ σ ο ο ν μ ο υ Κυ υ ρ ι ι
 ε

Κ^{Πα} α τ ε υ θ υ ν θ η τ ω η π ρ ο ο ο ο σ ε υ ε υ χ η
 η η μ ο υ ω ς θ υ μ ι α α μ α α ε ν ω ω ω π ι ο
 ο ο ο ν σ ο υ ε π α ρ σ ι ς τ ω ω ω ω ν χ ε ι ρ ω ω ω ν
 μ ο υ ο υ θ υ σ ι ι α ε ε ε σ π ε ε ρ ι ι ν η η ε ι
 σ α κ ο υ σ ο ο ν μ ο υ Κυ υ ρ ι ι ε

Ἡ Στιχολογία.

Π χ

Θ^{Πα} ο υ Κυ ρ ι ε φ υ λ α κ η ν τ ω σ τ ο μ α τ ι ι μ ο υ κ α ι

θυρανπερι ο χηςπερι τα χειλη μου ^{u q̇}

Mη εκ κλινης την καρδιαν μου εις λογους

πονηρι ιασου προφασι ζεσθαι προφασεις εν αμαρ

τι ιαις ^{u q̇}

Σ^{Πα}υν ανθρωποις εργαζομενοις την ανομι

ια αν και ου μη συνδυασωμε τα των εκλεκτων αυ

των ^{u q̇}

Π^{Πα}αι δευσει με δικαιος εν ελεει και ελεγξει

με ^{Δ δλ} ελαιον δε αμαρτωλου μη λιπα να ατωτην κεφα

λη ην μου ^{u q̇}

Oτι ετι και η προσευχη μου ενται ευδοκι

αις αυτων ^{u q̇} κατεποθησαν εχομενα πετρας οι

κριται αυτων ^{u q̇}

Aκουσονται τα ρηματα αμου οτι ηδυν

θησαν ^{Δ δλ} ωσει παχος γης ερρα γη επι της γης ^{Δ δλ} διε

σκορπισθητα οστα αυτων παρα τον Ααδην ^{u q̇}

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι οφθαλ
μοι οι μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ
χη ην μου

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη
σαν το ο μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων
την α νο μι ι αν

Π ε σουν ται αι εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω
λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ
θω

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω
νη μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν
μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α πα γγε λω

Ε ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το Πνευ μα μου και συ
εγ νωστας τρι βους μου

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε

κρυψαν πα γι δα μοι ^{u q̇}

Κ^{Δι} α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλεπον ^{Δ δ̇}

^{Πα} και ουκ ην ο ε πι γι νωσκων με ^{u q̇}

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν ο

εκ ζη τωντην ψυ χη ην μου ^{u q̇}

Ε^{Κε} κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα ^{ν' 22} συ ει

η ελ πις μου με ρι ις μου ει εν γη ζωντων ^{u q̇}

Π^{Κε} ρο ο σχε σπρος την δε η σι ιν μου ^{ν' 22} ο ο τι

ε τα πει νω θην σφοδρα ^{u q̇}

Ρ^{Δι} υ σαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με ^{Δ δ̇} ο τι ε ^{Πα}

κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε ^{u q̇}

(Τέσσερα κατανυκτικὰ τοῦ ἤχου)

Ἦχος ^{u q̇} Κε ρ

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου ^{u q̇} του ε ξο μο

λο γη σα σθαι ^{ν' 22} τω ο νο μα τι σθ ^{u q̇}

Κ^{Κε} υ ρι ε α μαρ τα νωνου παυ ο μαι φι λαν θρω πι

ας α ξι ου με νος ου γι νωσκω^{u q} νι κη σονμουτην πω

ρωσιν μο νε Α γα θε και ε λε η σο ο ο ο ον με^{u q}

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι,^{v' 22} ε ως δ α ντα πο δως

μοι^{u q}

Κ^{Κε} υ ρι ε και τον φο βον σου πτο ου ου μαι και το

πο νη ρον ποι ει ν ου παυ ο μαι^{u q} τις εν δι κα στη ρι ω

τον δι κα στη ην ου πτο ει ται η τι ις ι α

θη ναι βου λο με νος^{v' 22} τον ι α τρον πα ρο ρ γι ζει ως κα

γω^{u q} μα κρο θυ με Κυ ρι ε ε πι τη α σθε νει α

μου σπλα γχνισθη τι και ε λε η σο ο ο ο ον με^{u q}

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε,^{v' 22} ει σα κ8

σον της φωνης μ8^{u q}

Ο^{Κε} ι οι μοι τι ω μοι ω θην ε γω τη α κα αρπω συ

κη^{v' 22} και πτο ου μαι την κα τα ραν συν τη εκ κο πη^{u q} αλλ

ε που ρα νι ε γε ω ρ γε Χρι στε ο Θε ος^{v' 22} την

χε ρ σω θει σαν μου ψυ χην καρ πο φο ο ο ρον α να

δειξον και ως τον ασωτον υιον δεξαι με και ελε

η σο ο ο ο ον με

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὠτά σου προσέχοντα
εις την φωνην της

δε η σε ως με

Τα πληθη των πταισμάτων μου παρι δε Κυριε ο

εκ Παρθενου τε χθεις και πασας εξαλει

ψοντας ανομι ασμου λογι σμον μοι παρεχων ε

πιστροφης ως μο νος φιλανθρωπος δε ομαι και ελε

η σο ο ο ο ον με

Στιχηρά Προσόμοια. Ποίημα Ἰωσήφ.

Ἔδωκας σημείωσιν. Ἦχος Βου

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς

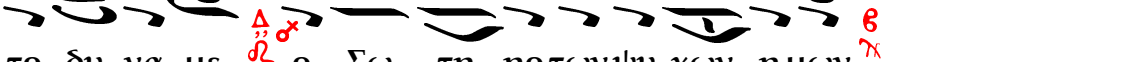
ὑποστήσεται
ο τι παρα σοι ο ι λα σμος ε

στιν

Δι δμοι κα τα νυ ξιν και των κα κων αλ λο τρι

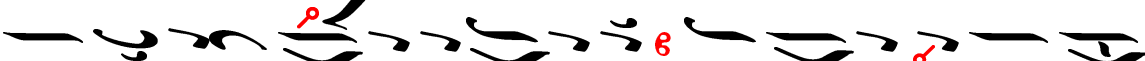

ω σιν και τε λει ει αν δι ορ θω σιν εις πα α θη

τσ ω μα τος νυν βε βυ θι σμε ε νω και με μα κρυ

 σμε ε νω ^Δ_δ εκ σθ Θε ε Παμβρα σι λευ ^Δ_δ και μη δα

 μο θεν ελ πι δα ε χον τι ^ε_γ και σω στον με τον α

 σω τοδι α πολ λην α γα θο τη τα ^ε_γ Ι η σθ ε παν

 το δυ να με ^Δ_δ ο Σω τη ηρτωνψυχων ημων ^ε_γ

Στίχ. Γ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
 ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου ^ε_γ

 ηλ πι σεν η ψυ

 χη ημου ε πι τον Κυ ρι ον ^ε_γ

Mω ση ης ο θε σπε σι ος δι α νη στει ας

 τε θε α ται ^ε_γ κα θαρ θει εις τον πο θο με νον ^ε_γ τσ τον

 εν ζη λω σα σα ^Δ_δ τα πει νη ψυ χη η μη ^ε_γ σπευ στον εν

 η με ε ρα της εγ κρα τει αστων κα κων ^Δ_δ εκ κα

 θαρ θη ναι ο πως ο Κυ ρι ος ^ε_γ δι δο ντα σοι την α

 φε σιν νυν θε ω ρη σης υ παρ χοντα ^ε_γ α γα θο ον

 και φι λανθρωπον ^Δ_δ πα ντο δυ υ να μον Κυ ρι ον ^ε_γ

Ἄλλο. Ποίημα Θεοδώρου.

Ἀρχαγγελικῶς ἀνυμνήσωμεν. Ἦχος π̄. Δι-θ.

Στίχ. ζ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ^Δ_δ ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας
ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι

ον

T α των Νη στει ων
νυν δι σε βδο μα φαι δρωσ

ε ναρ ξω με θα τε λθ ον τες η με ραν εξ η με

ρας α δελ φοι
αρ μα πυ ρος ερ γα σα με νοι η μιν

Η λι ας ο ο Θε σβι της
τας τεσ σα ρας με γα λας α

ρετας
τον νην α νυ ψω σω μεν α α πα θει α

κα ο πλι σω μεν τη η α γνει α
τρε πον τες και νι κων

τες τον εχ θρο ον

(τρία προσόμοια ἐκ τοῦ Μηναίου)

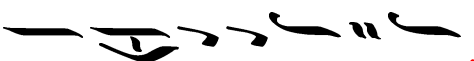

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν. Ἦχος Δι - θ

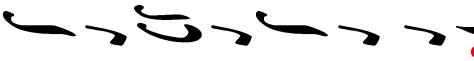

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ

λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ
εκ πα σω των α

νο μι ων αυ τῶ

Π ι ι στει και αι α γα πη α λη θει
κο σμον αρ

νη σα μενος Πα α τερ
εκ βρε φης Ο σι ε

η κο λθ θη σας τω σταυ ρω θε ντι Χρι στω
και πολ λοις

α γω νι σμασι την σαρ κα νε κρω ω σας χα ριν των ι α σε
ων πλσσι ως ε λα α βες παυ ει ει ν α σθε νει ας ποι
κι ι λας και της πο νη ρι ας δι ω κειν πνευ μα
τα με γα λως θαυμα ζο μενος

Στίχ. θ'. Αινεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη,
ε παι νε σα

τε αυ το ον παν τες οι λα οι

Κο ο σμος γε ε γο νως των Μο να στων η θροι σας
α νει κασ τον πλη η θος υ μνειν τον Κυ ρι ον
σι ε Πα τηρ η μων και προς ο ρα νι ι ον πα ντας
τρι βον ω δη γη σας κα λως ε πο με ε νος θει οις ος δι
δαγμα σι και μι μσ με νος ος βι ο ον τον ε να ρε
τον μα α καρ ος και πα λιν α μα συ νη ξας εν
τη με τα στα σει ος Βε νε δικτε

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια
τοῦ Κυρίου
με ε νει εις τον αι ω να

Πα α λαι ω ως Η λι ας υ ε τος Πα τερ ο ρα

νο θεν ε ντε ευ ξει ^{ζ'} θει α κα τη γα γες ^{ζ'} βλυ ζειν δε το
 ε λαι ον α γγος ε ποι η η σας ^Δ και νε κρον ε ξα
 νε στη σας και αλ λα μυ ρι ι α ^{ζ'} θαυ μα τα ε τε λε σας
 εις δο ξαν Ο σι ι ε ^Δ πα ντω ως τϛ Θε ο και Σω τη η
 ρος ^{ζ'} ο θεν σα την εν θε ον μνη μην ^{ν'} πο θω ε
 ορ τα ζο μεν Βε νε δικτε ^Δ

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ σύντομον.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν. Ἦχος ^Δ Δι-θ

^χ **Δ** ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
 μα τι ^{ν'}
^χ **Κ** αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
 ω νων α μην ^Δ
Σ τη η σον τϛ ο νο ος μϛ εκτρο πας ^Δ και τας των αι
 σθη σε ων πλα α νας ^{ζ'} και τα ιν δαλ μα τα ^{ζ'} τε λε ον
 ε ξα λει ψον των ψυ χο φθο ρων πα θων ^Δ και ψυ χης μϛ τον
 τα ρα χον και τευ να σον Κο ο ρη ^{ζ'} ι να με γα λυ νω σα

την α γα θο τη η τα ^Δ σε γα αρτης ζω ης μ α πα α
 σης ^{Ζ'} κε κτη μαι προ στα την Παρ θε νε ^{ν'} και της α σθε
 νει ας μ β ο η θει α α αν ^Δ

Τὸ ἀργόν.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν. Ἦχος ^Δ Δι-θ

^Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ^{ν'} και Α ^χ γι ι ω
 Πνε ευ μα α α τι ^Δ

^Χ Κ αι νυν και α ει ^{ν'} και εις τους αι ^χ ω νας των
 αι ω ω ω νω ων α α α μην ^Δ

Σ τη η η η η σο ο ο ον τ ε ς νο ο ος μ ε
 ς ε εκ τρο ο ο πας ^Δ και αι τας των αι σθη

σε ε ω ων πλα α α νας ^{Ζ'} και τα ιν δαλ μα α
 τα ^{Ζ'} τε ε ε ε λε ον ε ε ξα λει ει ψον των ψυ υ

χο ο φθο ο ο ρω ων πα α α θων ^Δ και ψυ
 χη η ης μ ε ς τον τα ρα χο ο ον κα τευ να α σο ον Κο

ο ο ρη ^{Ζ'} ι ι ι ι να με γα α λυ νω ω σθ την α

γα α θο ο ο τη η η η τα σε γα α α α
 α αρ τη ης ζω ης μϛ ϝ α α πα α α σης κε ε
 ε κτη μαι προ στα τη ην Πα αρ θε ε ε νε και
 της α σθε νει ει ας μϛ βο ο ο η η θει ει ει
 α α α αν

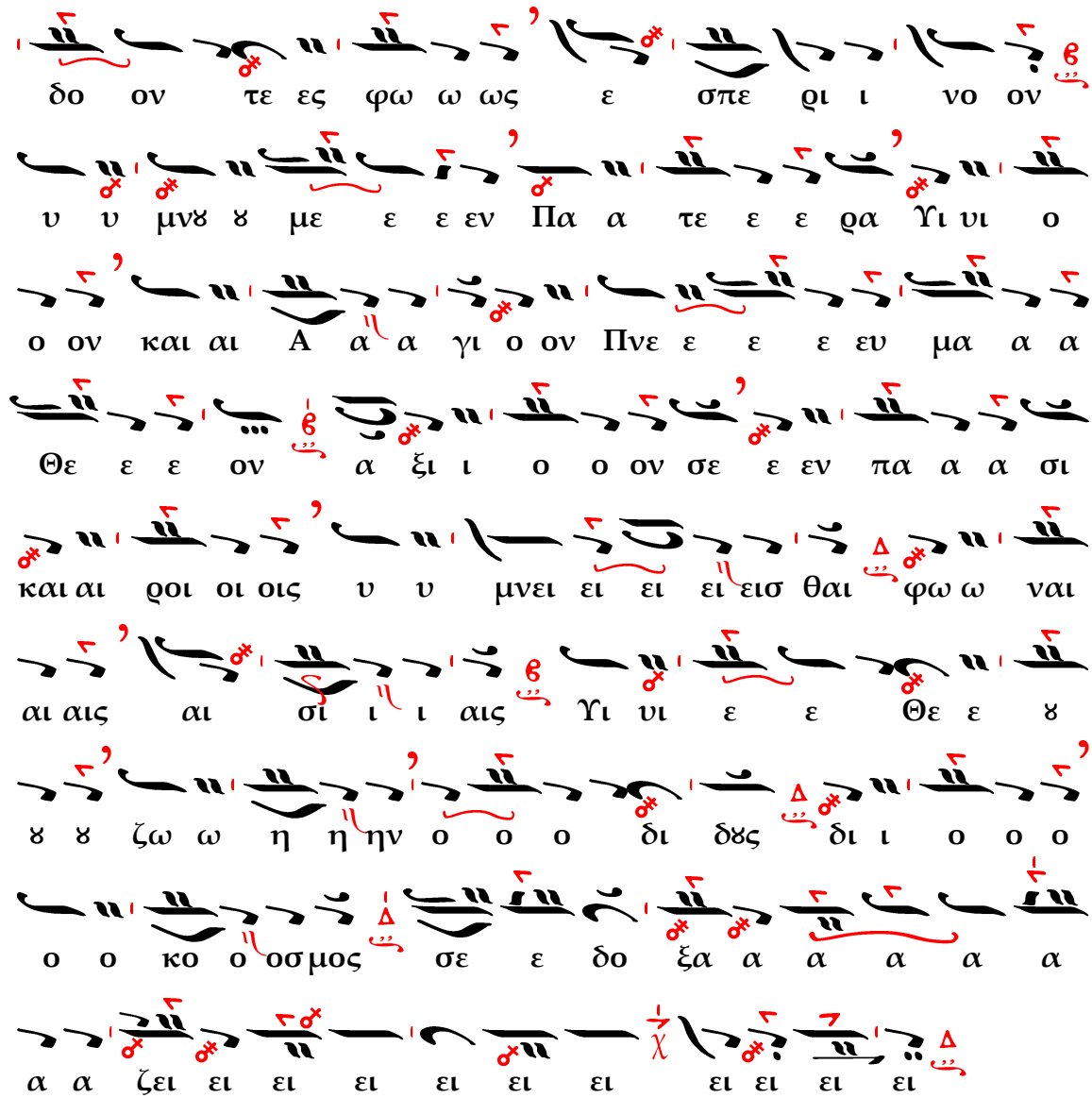
Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῶμα:

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανόυ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίοις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

Φως ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϛ
 ϛ ϛ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
 ου μα κα α ρος Ι η η σϛ ϛ ϛ Χρι ι
 στε ε ε ελ θε ο ον τες ε πι τη η η ην
 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι

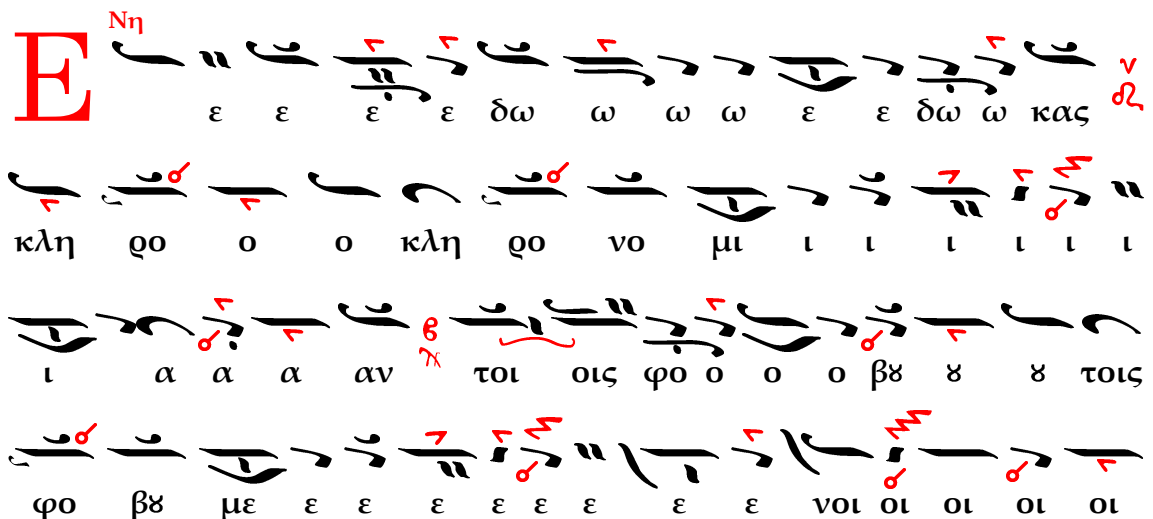
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 υ υ μνϝ ϝ με ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ϝ
 ϝ ϝ ζω ω η η ην ο ο ο δι δς δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ΤΟ ΜΕΓΑ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος: Ἐσπέρας προκείμενον.

Καὶ ψάλλεται ὑπὸ τῶν χορῶν τὸ μέγα προκείμενον ὡς ἀκολούθως:

Ἦχος ᾠδῆς Νη Ϟ

Ε ^{Νη} ε ε ε ε δω ω ω ω ε ε δω ω κας
 κλη ρο ο ο κλη ρο νο μι ι ι ι ι ι
 ι α α α αν τοι οισ φο ο ο ο βϝ ϝ ϝ τοις
 φο βϝ με ε ε ε ε ε ε ε ε νοι οι οι οι οι

οις το Ο ο νο μα α σα Κυ υ υ ρι ι ι ι
ε

Στίχ. α'. Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σέ ἐκέκραξα
εν τω

α κη δι α α σαι τη η ην καρ δι ι ι ι

α α α αν μ

τὸ αὐτό.

Ἔδωκας κληρονομίαν...

Στίχ. β'. Σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ
των πτε ρυ υ υ υ

γω ω ω ων σα

τὸ τρίτον

Ενη
ε ε ε ε δω ω ω ε ε δω ω κας

κλη ρο ο ο κλη ρο νο μι ι ι ι ι ι ι

ι α α α αν τοι οισ φο ο ο ο β ο ο ο τοις

φο β με ε ε ε ε ε ε ε νοι οι οι οι οι οισ

Πα
το Ο νο ο ο ο ο ο ο ο ο μα α α α

α α α α α σα ο Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι

λι ι ι ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά σου μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

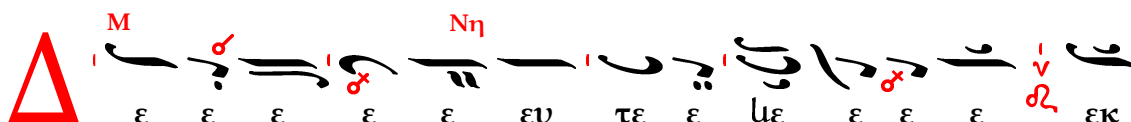
* * *

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Καὶ εὐθὺς ψάλλονται τὰ ἀπόστιχα, ἀρχομένου τοῦ ἁ' χοροῦ, τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου δις καὶ τὸ μαρτυρικὸν ἅπαξ.

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος πλ' Νη ρ

συ υ υ υ υ υ νης αλ λεν κρυ πτω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

α α α α κρυ υ υ πτα α γα α α α ει

δο ο ο ο ο ο ω ο ο τι ι κρα α α α

α α α α α α α α α α α α ξω ω

κρα α α ξω με ε ε ε ε ε εν Πα α α

α α α α α α α τε ε ε ερ α α α

α α α α α φε ε ε ες τα πα ρα α α

πτω ω ω ω μα α α α τα η μω ω ων ως Φι λα

α αν θρω ω ω ω πος

Χ Προς σε η ρα τς ο φθαλ μς μδ τον κα τοι κεν

τα εν τω ς ρα νω Ι δσ ως ο φθαλ μοι δσ

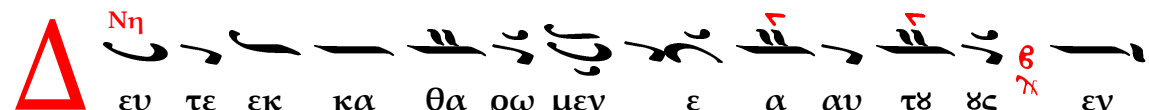

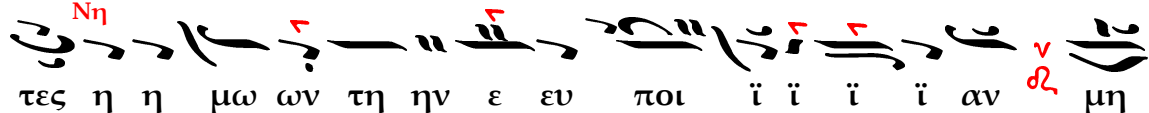
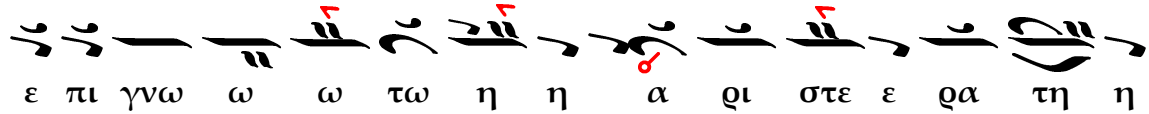
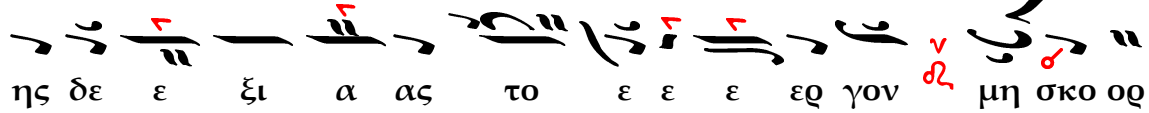
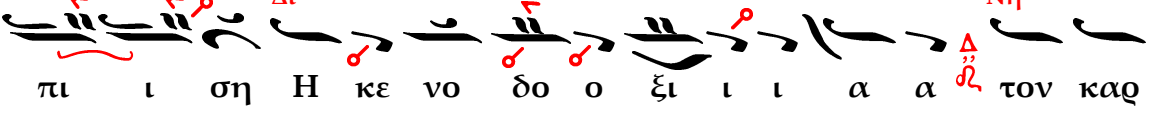
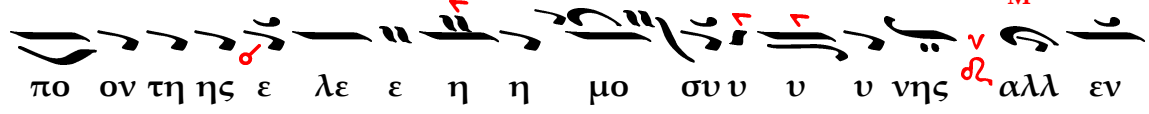
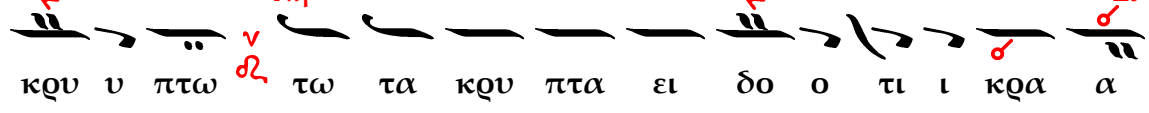
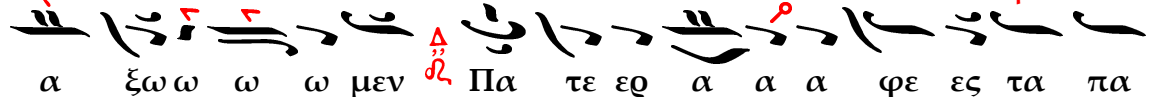
λων εις χει ρας των κυ ρι ων αυ των ως ο φθαλ μοι

παι δι σκης εις χει ρας της κυ ρι ας αυ της ου τως

 οι ο φθαλ μοι η μων ^ε_{7x} προς Κυ ρι ον τον Θε ον η

 μων ^ε_{7x} ε ως υ υ οι οι κτει ρη η η η σαι

 αι η η η μας ^υ_{δ2}

Τὸ αὐτό. Ἐκ τοῦ Δοξασταρίου τοῦ Γεωργίου Βιολάκη.

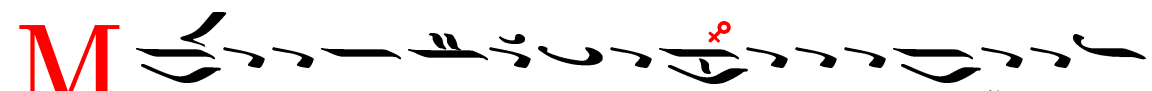
Ἦχος ^λ_{πδ} Νη ρ

Δ ^{Νη} ευ τε εκ κα θα ρω μεν ε α αυ τς ^ε_{7x} εν

 ε λε η μο ο ο συ υ ναις και αι αι οι οι κτιρ

 μοι οισ πε νη η η η των ^{Δι}_{υδ2} μη σαλ πι ι ι ι

 ι ι ζο ο ο ον τες ^Δ_{υδ2} μη δη μο ο σι ι ευ ο ον

Νη τες η η μω ων τη ην ε ευ ποι ι ι ι ι αν ^υ_{δ2} μη

 ε πι γνω ω ω τω η η α ρι στε ε ρα τη η

 ης δε ε ξι α ασ το ε ε ε ερ γον ^υ_{δ2} μη σκο ορ

 πι ι ση Η κε νο δο ο ξι ι ι α α ^{Νη}_Δ τον καρ

 πο ον τη ης ε λε ε η η μο συ υ υ υ νης ^Μ_{υδ2} αλλ εν

 κρυ υ πτω ^{Νη}_{υδ2} τω τα κρυ πτα ει δο ο τι ι κρα α

 α ξω ω ω ω μεν ^{Νη}_Δ Πα τε ερ α α α φε ες τα πα

 ρα πτω ω μα τα α η η μω ων ω ω ως φι λα α
 α αν θρω ω ω ω πος

Εἶτα τὸ Μαρτυρικόν. Ἦχος ὁ αὐτός.

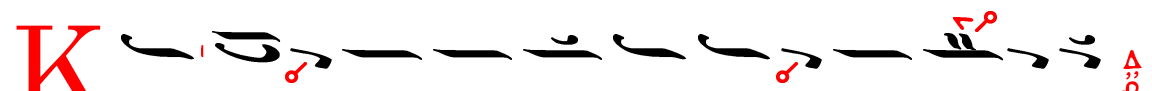

Ε λε η σον η μας Κυ ρι ε Ε λε η σον η
 μας ο τι ε πι πο λυ ε πλη σθη μεν ε ξ
 δε νω σε ως ε πι πλει ον ε πλη σθη η ψυ χη
 η μων το ο νει δος τοις ευ θυ νσι και η ε
 ξ δε νω σις τοις υ πε ρη φα νοις

Μ αρ τυ ρες Κυ ρι ου παν τα το πον α γι α ζε τε και
 πα α σαν νο σον θε ε ρα πευ ε τε και νυν πρε σβευ σα
 τε ρυ σθη η ναι των πα γι δων του ε χθρου τας ψυ
 χας η μων δε ο ο με ε θα

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος Νη ς

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
 τι

Κ αι νυ υν και α ει και εις τς αι ω ω νας

των αι ω ωνων α μην ^ν _{δλ}
T α ου ρα νι ι α υ μνει σε ^Δ _{δλ} κε χα ρι τω με
νη ^Δ _{δλ} Μη τε ερ α νυμφευτε ^ν _{δλ} και η μεις δο ξο λο γη
μεν ^Δ _{δλ} την α νε ξι χνι α στο ον σθ γεν νη σιν ^ν _{δλ} Θε
ο το κε πρε σβε ευ ε ^Δ _{δλ} σω θη ναι τας ψυ χας η μω ω
ων ^ν _{δλ}

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ
ᾠδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν
εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας
κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν
καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω
ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός Ἀμήν.

Καὶ φάλλονται τὰ κάτωθι τροπάρια, ἐν ἐκάστῳ τῶν ὁποίων ποιούμεν μίαν μεγάλην μετάνοιαν πλὴν τοῦ τελευταίου.

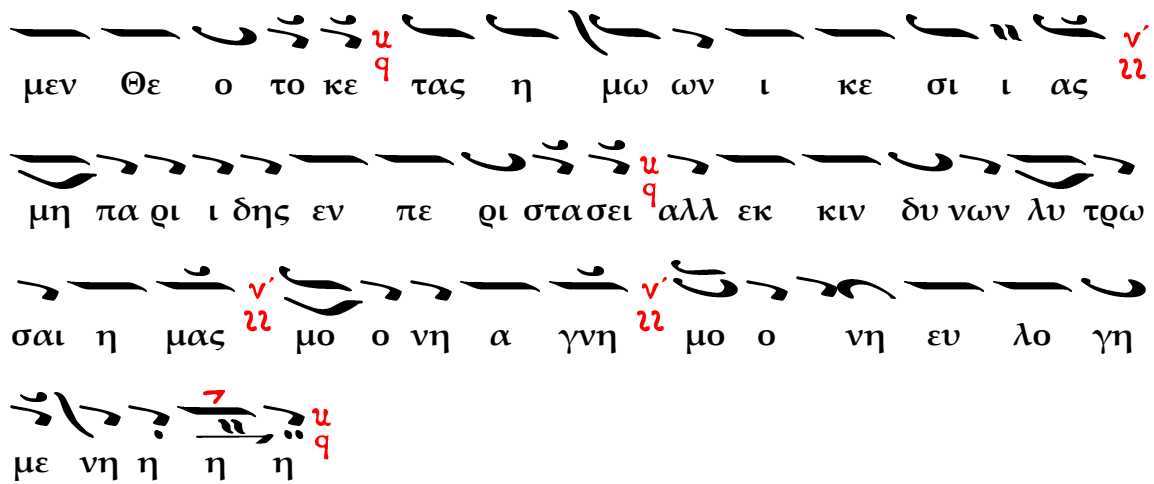
Ἦχος ᾠδῆς Κε ρ

Θ ε ο το ο κε Παρ θε ε νε ^{ν'}₂₂ χαι ρε κε χα
ρι τω με ε νη Μα ρι ι α ο Κυ ρι ος με τα
σθ ^υ₉ ευ λο γη με νη η συ εν γυ ναι ξι ^{ν'}₂₂ και ευ λο
γη με νος ο καρ πο ος της κοι λι ας σθ ^υ₉ ο τι Σω
τη ρα ε τε ε κε εστων ψυ χων η η μων ^υ₉

Β α πτι στα τσ Χρι στσ ^{ν'}₂₂ παν των η μων μνη σθη
τι ^{ν'}₂₂ ι να ρυ σθω μεν των α νο μι ων η μων ^υ₉ σοι
γαρ ε δο θη χα α ρις προ εβε ευ ει ν υ περ η μων ^υ₉

Ι κε τευ σα τε υ περ η μων ^{ν'}₂₂ α γι οι Α πο
στο λοι και Α γι οι πα αν τες ^{ν'}₂₂ ι να ρυ σθω μεν κιν δυ
νων και θλι ψε ων ^υ₉ υ μας γαρ θεο μς προ στα α τας ^υ₉ προς
τον Σω τη η ρα κε κτη με ε θα ^υ₉

Υ πο την σην ευ σπλα γχνι ι αν ^{ν'}₂₂ κα τα φε ευ γο

Ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον μί.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν * ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.

Ὁ ἱερεύς· Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστὸς ἢ ὁ ἱερεύς·

Ἐπουράνιε βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς (ἢ τοὺς ἄρχοντας) ἡμῶν στερέωσον· τὴν πίστιν στήριξον· τὰ ἔθνη πρᾶνον· τὸν κόσμον εἰρήνευσον· τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν (ἢ τὴν ἁγίαν μονὴν) ταύτην καλῶς διαφύλαξον· τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον· καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Καὶ ποιῶμεν τρεῖς μεγάλας μετανοίας, λέγοντες ἐν ἐκάστη ἓνα στίχον τῆς εὐχῆς τοῦ ὁσίου Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου.

Κύριε καὶ δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ποιῶμεν μετανοίας μικρὰς ἰβ' καὶ πάλιν μίαν μεγάλην, ἐπαναλαμβάνοντες τὸν τελευταῖον στίχον τῆς εὐχῆς.

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς

αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ὁ ἱερεὺς: Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης: Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἄσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· (τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης· τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), [οὔ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν,] καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Πρὸ δὲ τοῦ Δι' εὐχῶν ψάλλει ὁ χορὸς τὸ παρὸν θεοτοκίον.

Ἦχος Δι' - θ.

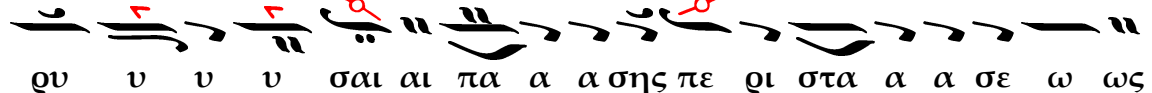
Π α α α α αν τω ω ων προ ο στα α τευ εις
Α α α γα α α θη η τω ων κα τα φευ γον
των ε εν πι ι ι στει τη κρα ται αι αι α α α σα
χει ει ρι ι α α αλ λη ην γα αρ ουκ ε χο ο μεν
α μαρ τω ω λοι οι οι προ ος θε ε ε ον εν
κιν δυ υ υ υ νοι οισ και αι αι αι αι θλι ι ψε ε ε
σι ι ι ιν α ει ει ει με ε ση η τει ει ει
αν οι οι οι κα α τα α καμ πτο με ε νοι υ πο
πται σμα α α τω ων πο ο ολ λων Μη τε ε

 ε ε ε ερ τϛ ϛ ϛ ϛ Θε ϛ ϛ ϛ τϛ ϛ Υ υ ψι

 ι ι στϛ ϛ ο ο ο θεν σοι προ σπι πτο μεν

 ρυ υ υ υ σαι αι πα α ασης πε ρι στα α α σε ω ως

 τϛ ϛ ϛ ϛς δϛ ϛ λϛ ϛ ϛς σϛ ϛ ϛ ϛ

Καὶ ὁ ἱερεὺς, στραφεὶς πρὸς τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ ἐπιλέγει· Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ χορὸς καὶ σύμπας ὁ λαός· Ἀμήν.
